

Projekt z dnia 8 lutego 2017 r.

U S T A W A

z dnia ..... 2017 r.

**o zmianie ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej
i ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej**

Art. 1. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255) wprowadza się następujące zmiany:

- 1) w art. 1 po pkt 1 dodaje się pkt 1a w brzmieniu:
„1a) art. 19-21, art. 23, art. 24, art. 26, art. 32, art. 34 oraz art. 42 ust. 2-5, które wchodzi w życie z dniem 27 lutego 2017 r.”;
- 2) w art. 32:
  - a) pkt 15 otrzymuje brzmienie:
„15) w art. 80c w ust. 1 pkt 8 otrzymuje brzmienie:
„8) organom Krajowej Administracji Skarbowej”;
  - b) pkt 17 otrzymuje brzmienie:
„17) w art. 100c w ust. 1 pkt 10 otrzymuje brzmienie:
„10) organom Krajowej Administracji Skarbowej”;
- 3) w art. 48 pkt 14 otrzymuje brzmienie:
„14) art. 179 otrzymuje brzmienie:
„Art. 179. § 1. Organem wykonującym zabezpieczenie majątkowe jest naczelnik urzędu skarbowego, chyba że kodeks stanowi inaczej.
§ 2. Zabezpieczenia majątkowego na towarach podlegających kontroli wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, będących w jego dyspozycji oraz na wartościach dewizowych lub krajowych środkach płatniczych podlegających kontroli dewizowej wykonywanej przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe prowadzonych przez naczelnika urzędu celno-skarbowego, dokonuje ten organ.
§ 3. Zabezpieczenia majątkowego może dokonywać także Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 4. W razie orzeczenia środka karnego przypadku korzyści majątkowej lub ściągnięcia jej równowartości pieniężnej organ egzekucyjny określony w art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego prowadzi także egzekucję orzeczonej równocześnie kary grzywny, środka karnego przypadku przedmiotów lub ściągnięcia ich równowartości pieniężnej, jeżeli ich zabezpieczenia dokonał uprzednio naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego lub Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

§ 5. Jeżeli orzeczenie o przypadku przedmiotów dotyczy towarów o nieunijnym statusie celnym, organem postępowania wykonawczego właściwym do wykonania orzeczenia o przypadku przedmiotów w tym zakresie jest naczelnik urzędu celno-skarbowego. Wykonanie orzeczenia następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, z uwzględnieniem przepisów prawa celnego.”;

4) w art. 83:

a) pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) w art. 14 ust. 9f otrzymuje brzmienie:

„9f. Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, złożenie do depozytu kwoty zwrotu różnicy podatku następuje po zakończeniu weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.”,

b) pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) użyte w art. 33 w ust. 6 i w art. 37 w ust. 1a wyrazy „naczelnik urzędu celnego” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego właściwy do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego”,

c) pkt 6 otrzymuje brzmienie:

„6) użyte w art. 33a w ust. 7 i 9, w różnym przypadku, wyrazy „organ celny” zastępuje się użytymi, w odpowiednim przypadku, wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego właściwy do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego”,

d) w pkt 9 lit. a otrzymuje brzmienie:

„a) ust. 1 otrzymuje brzmienie:

- „1. Podatnik jest obowiązany zapłacić różnicę między podatkiem wynikającym z decyzji naczelnika urzędu celno-skarbowego, o którym mowa w art. 33 ust. 2 i 3 oraz w art. 34, a podatkiem:
- 1) pobranym przez naczelnika urzędu skarbowego właściwego do poboru kwoty należności celnych przywozowych wynikających z długu celnego,
  - 2) należnym z tytułu importu towarów wykazanych przez podatnika w:
    - a) zgłoszeniu celnym i rozliczonym w deklaracji podatkowej, zgodnie z art. 33a, lub
    - b) deklaracji importowej, zgodnie z art. 33b
- w terminie 10 dni, licząc od dnia doręczenia tych decyzji.”
- e) pkt 11 otrzymuje brzmienie:
- „11) w art. 87:
- a) w ust. 2 zdanie drugie otrzymuje brzmienie:
„Jeżeli zasadność zwrotu wymaga dodatkowego zweryfikowania, naczelnik urzędu skarbowego może przedłużyć ten termin do czasu zakończenia weryfikacji rozliczenia podatnika dokonywanej w ramach czynności sprawdzających, kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej lub postępowania podatkowego.”,
  - b) w ust. 4f pkt 2 otrzymuje brzmienie:
„2) w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie - do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie - do zakończenia tego postępowania;”
- f) w pkt 12 skreśla się wyrazy „w art. 89b w ust. 6” i „oraz w art. 111 w ust. 2”,
- g) po pkt 12 dodaje się pkt 12a i 12b w brzmieniu:
- „12a) użyte w różnej liczbie i różnym przypadku w art. 96 w ust. 9 w pkt 4, w art. 105b w ust. 1 w pkt 4, w ust. 11a, w ust. 14, w art. 105c w ust. 9c oraz w art. 112a w ust. 3 i 4 wyrazy „organ podatkowy lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się użytymi w odpowiedniej liczbie i odpowiednim przypadku wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego, naczelnik urzędu celno-skarbowego, dyrektor izby administracji skarbowej lub Szef Krajowej Administracji Skarbowej;

12b) użyte w art. 111 w ust. 2 w zdaniu pierwszym wyrazy „naczelnik urzędu skarbowego lub organ kontroli skarbowej” zastępuje się wyrazami „naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego;”,

h) pkt 15 otrzymuje brzmienie:

„15) w art. 105b w ust. 8 pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna - do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia tej kontroli, a jeżeli w tym terminie doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna - do zakończenia tego postępowania;”,

i) skreśla się pkt 17,

j) po pkt 17 dodaje się pkt 17a w brzmieniu:

„17a) w art. 112b:

a) w ust. 1 część wspólna otrzymuje brzmienie:

„- naczelnik urzędu skarbowego lub naczelnik urzędu celno-skarbowego określa odpowiednio wysokość tych kwot w prawidłowej wysokości oraz ustala dodatkowe zobowiązanie podatkowe w wysokości odpowiadającej 30% kwoty zanizenia zobowiązania podatkowego albo kwoty zawyżenia zwrotu różnicy podatku, zwrotu podatku naliczonego lub różnicy podatku do obniżenia podatku należnego za następne okresy rozliczeniowe.”,

b) w ust. 2 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„Jeżeli po zakończeniu kontroli podatkowej, kontroli celno-skarbowej albo w trakcie kontroli celno-skarbowej w przypadkach, o których mowa w:”,

c) w ust. 3:

- w pkt 1 wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:

„jeżeli przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej podatnik:”,

- w pkt 2 lit. b otrzymuje brzmienie:

„b) nieujęciem podatku należnego lub podatku naliczonego w rozliczeniu za dany okres rozliczeniowy, a podatek należny lub podatek naliczony został ujęty w poprzednich okresach rozliczeniowych lub w okresach następnych po właściwym okresie rozliczeniowym, jeżeli nastąpiło to przed dniem wszczęcia kontroli podatkowej lub kontroli celno-skarbowej;”,

- 5) w art. 85:
- a) po pkt 7 dodaje się pkt 7a w brzmieniu:
„7a) w art. 65 ust. 2 otrzymuje brzmienie:
„2. Kwotę należności celnych nieuiszczoną w terminie pokrywa się ze złożonego zabezpieczenia.”;
  - b) w pkt 12 lit. a otrzymuje brzmienie:
„a) w ust. 1:
    - wprowadzenie do wyliczenia otrzymuje brzmienie:
„Dyrektor izby administracji skarbowej jest właściwy w sprawach, o których mowa w:”,
    - pkt 3 otrzymuje brzmienie:
„3) art. 17a ust. 2 i art. 96 ust. 1 pkt 4-6.”;
- 6) w art. 121 pkt 7 otrzymuje brzmienie:
„7) użyte w art. 32 w ust. 4a wyrazy „Naczelnik Urzędu Celnego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Mazowieckiego Urzędu Celno-Skarbowego w Warszawie”;
- 7) po art. 149 dodaje się art. 149a w brzmieniu:
„Art. 149a. W ustawie z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1273, 2183 i 2281 oraz z 2016 r. poz. 352 i 2001) w art. 1 wprowadza się następujące zmiany:
1) w pkt 9 wyrazy „organom kontroli skarbowej, organom celnym i wywiadowi skarbowemu” zastępuje się wyrazami „organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
2) w pkt 17 wyrazy „organom kontroli skarbowej, organom celnym, wywiadowi skarbowemu i komórkom, o których mowa w art. 11g ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r. poz. 553, 788 i 1269)” zastępuje się wyrazami „organom Krajowej Administracji Skarbowej;”;
- 8) w art. 160 uchyla się ust. 7;
- 9) w art. 170 po ust. 4 dodaje się ust. 4a w brzmieniu:
„4a. Przepis ust. 4 nie stosuje się do pracowników oraz funkcjonariuszy, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy.”;
- 10) po art. 171 dodaje się w art. 171a w brzmieniu:

„Art. 171a. Osoby zajmujące stanowiska oraz pełniące obowiązki naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców na podstawie dotychczasowych przepisów wykonują swoje obowiązki, do dnia otrzymania aktów powołania, na podstawie ustawy, o której mowa w art. 1, nie dłużej niż do dnia 31 maja 2017 r.”;

11) w art. 199 dodaje się ust. 4 w brzmieniu:

„4. Postępowania w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe określone w art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2–4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60–62, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81–83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł ustawy z dnia 10 września 1999 r. – Kodeks karny skarbowy (Dz. U. z 2016 r. poz. 2137, z późn. zm.¹⁾), ujawnione do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne jako finansowe organy postępowania przygotowawczego, wszczynają i prowadzą właściwi naczelnicy urzędów celno-skarbowych.”;

12) w art. 202:

a) po ust. 1 dodaje się ust. 1a w brzmieniu:

„1a. W ramach postępowań kontrolnych, o których mowa w ust. 1, naczelnik urzędu celno-skarbowego może, w drodze decyzji, dokonać zabezpieczenia zobowiązania podatkowego. Przepisy dotychczasowe stosuje się.”,

b) po ust. 2 dodaje się ust. 2a i 2b w brzmieniu:

„2a. W sprawach wszczętych i niezakończonych z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w tym rozpatrywanych z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

2b. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji, wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, podlega rozpatrzeniu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, jeżeli termin do wniesienia wniosku nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”,

---

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z. 2013 r. poz. 1036, 1149, 1247 i 1304, z 2014 r. poz. 312, 1215 i 1328, z 2015 r. poz. 396, 1269, 1479, 1649, 1712, 1855 i 1932 oraz z 2016 r. poz. 178, 437, 1052, 1228 i 1948.

c) ust. 3 otrzymuje brzmienie:

„3. W sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego, mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.”,

d) po ust. 3 dodaje się ust. 3a i 3b w brzmieniu:

„3a. W sprawach wszczętych i niezakończonych z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w tym rozpatrywanych z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy właściwym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

3b. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji, wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, podlega rozpatrzeniu przez naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, jeżeli termin do wniesienia wniosku nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”,

e) w ust. 4 wyrazy „Przepisy ust. 1-3” zastępuje się wyrazami „Przepisy ust. 1-3b”;

13) art. 203 otrzymuje brzmienie:

„Art. 203. 1. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem dyrektorom urzędów kontroli skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej, na podstawie dotychczasowych przepisów.

2. Wszczęte i niezakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy sprawy związane z udostępnianiem Generalnemu Inspektorowi Kontroli Skarbowej przed wszczęciem postępowania kontrolnego informacji w trybie art. 7c i art. 7d

ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów.

3. W sprawach zażaleń na postanowienia wydawane w trybie art. 7c i 7d ustawy uchylanej w art. 159 pkt 1 jest właściwy Szef Krajowej Administracji Skarbowej.”;

14) w art. 205¹ ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Odwołanie od decyzji dyrektora urzędu kontroli skarbowej wnosi się za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej do właściwego dla kontrolowanego dyrektora izby administracji skarbowej, jeżeli termin do wniesienia odwołania od tych decyzji nie upłynął przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy.”;

15) po art. 222 dodaje się art. 222a w brzmieniu:

„Art. 222a. 1. Upoważnienia udzielone na podstawie art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 83, które zostały złożone do naczelnika urzędu skarbowego przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, obowiązujące w dniu wejścia w życie niniejszej ustawy, pozostają w mocy. Upoważnienia te uznaje się za upoważnienia dla banku albo spółdzielczej kasy oszczędnościowo-kredytowej do przekazywania organom wymienionym w art. 105b ust. 1 pkt 4 ustawy zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, informacji o wszystkich transakcjach dokonywanych na rachunkach, których te upoważnienia dotyczą.

2. W przypadku wszczęcia i niezakończenia przed dniem 1 marca 2017 r. postępowania kontrolnego zgodnie z przepisami o kontroli skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania.

3. W przypadku wszczęcia w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2017 r. kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna przyjęta przed dniem 1 marca 2017 r., zwrotu kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 105b ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, nie dokonuje się do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej oraz wpłaty podatku wynikającej z tej korekty, a jeżeli doszło do przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe - do czasu zakończenia tego postępowania.

4. Podmioty, które przed dniem 1 marca 2017 r. złożyły kaucję gwarancyjną, o której mowa w art. 105b ust. ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 83, i kaucja ta została przyjęta przed tym dniem, są obowiązane do dnia 31 marca 2017 r. do dostosowania kaucji gwarancyjnych do art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy zmienianej w art. 83 w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, pod rygorem usunięcia w dniu 1 kwietnia 2017 r. przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83. W przypadku usunięcia podmiotu z wykazu, o którym mowa w art. 105c ust. 1 ustawy zmienianej w art. 83, wydaje się postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie.

5. Do dnia 31 marca 2017 r. uznaje się, że kaucje gwarancyjne, o których mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy zmienianej w art. 83, złożone i przyjęte przed dniem 1 marca 2017 r. przewidują, w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, do dnia złożenia korekty deklaracji po zakończeniu kontroli celno-skarbowej oraz wpłaty podatku wynikającej z tej korekty, z tym, że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, przedłużenie odpowiedzialności gwaranta albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia, następuje do czasu zakończenia tego postępowania."

Art. 2. W ustawie z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88):

- 1) uchyla się art. 191;
- 2) w art. 228 ust. 1 otrzymuje brzmienie:

„1. Funkcjonariusz odwołany ze stanowiska służbowego lub przeniesiony na niższe stanowisko służbowe zachowuje prawo do uposażenia pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku przez okres 3 miesięcy."

Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem:

- 1) art. 1 pkt 1 i 8, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia,
- 2) art. 1 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,

LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łucko
Zastępca Dyrektora
Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/

Uzasadnienie

Projektowana ustawa ma na celu przede wszystkim wprowadzenie zmian dostosowawczych związanych z faktem, że ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1947 i 2255 oraz z 2017 r. poz. 88) oraz ustawa z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948 i 2255) były procedowane w Parlamencie równocześnie z ustawami wskazanymi w przedmiotowym projekcie i nie istniała możliwość uzgodnienia ich treści. Dotyczy to w szczególności nowelizacji ustawy o podatku od towarów i usług. W dniu 1 grudnia 2016 r. uchwalona została ustawa o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2024). Ustawą tą wprowadzone zostały dodatkowe rozwiązania mające na celu poprawę ściągalności podatku – tzw. pakiet rozwiązań uszczelniających. Rozwiązania te zostały wprowadzone poprzez zmiany obowiązujących już przepisów jak i wprowadzenie zupełnie nowych regulacji. Część zmienianych przepisów zawarta została również w ustawie – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej, zwanej dalej „ustawą wprowadzającą KAS”.

Podobny zbieg procesu legislacyjnego dotyczył ustawy z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o kierujących pojazdami oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2001).

Ponadto w przedmiotowym projekcie dodano przepisy, które mają na celu usprawnienie utworzenia Krajowej Administracji Skarbowej i usunięcie wątpliwości w stosowaniu niektórych przepisów.

Uzasadnienie do art. 1 (zmiana ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej)

1. Uzasadnienie do zmiany art. 1 ustawy wprowadzającej KAS

Zmiana w art. 1 pozwoli na powołanie Zastępców Szefa Krajowej Administracji Skarbowej, Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, Zastępcę Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej, dyrektora izby administracji skarbowej i jego zastępcę, naczelnika urzędu celno-skarbowego i jego zastępcę oraz dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości i jego zastępcę przed dniem 1 marca 2017 r. Takie rozwiązanie usprawni wdrożenie Krajowej Administracji Skarbowej. Organy i jednostki Krajowej Administracji Skarbowej, którymi będą kierować ww. osoby rozpoczną działalność z dniem 1 marca 2017 r.

2. Uzasadnienie do zmiany art. 32 (ustawa – Prawo o ruchu drogowym) oraz do art. 149a (zmiana ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym oraz niektórych innych ustaw) ustawy wprowadzającej KAS

Art. 32 ustawy wprowadzającej KAS, który wprowadza zmiany w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r.), nie uwzględnił przesunięcia terminu uruchomienia programu CEPIK 2.0, którego dokonano w ustawie z dnia 30 listopada 2016 r. o zmianie ustawy o kierujących pojazdami oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2001). Ze względu na fakt, że oba projekty ustaw były procedowane w Sejmie niemalże równocześnie, nie istniała możliwość uzgodnienia ich treści, ani w ustawie odraczającej wejście w życie systemu CEPIK 2.0, ani tym bardziej w projektach ustaw związanych z Krajową Administracją Skarbową. W art. 32 ustawy wprowadzającej KAS przewiduje się nowelizację przepisów, które nie weszły jeszcze do systemu prawnego (przy projektowaniu przepisów nowelizujących zakładano, że przepisy ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2012 r. poz. 1137, z późn. zm.) przepisy uruchamiające CEPIK 2.0 wejdą w życie 1 stycznia 2017 r., podczas gdy termin ten został przesunięty na 4 czerwca

2018 r.). W związku z powyższym, aby wyeliminować wątpliwości w tym zakresie należy dokonać następujących zmian:

- 1) przepisów ustawy wprowadzającej KAS, tak aby uwzględniała przesunięcie terminu wejścia w życie przepisów CEPiK 2.0., tj. w art. 32 ustawy zamiast zmiany w art. 80c w ust. 1 pkt 10 oraz w art. 100ah w ust. 1 pkt 15 należy wprowadzić zmiany w art. 80c w ust. 1 pkt 8 oraz w art. 100c w ust. 1 pkt 10,
- 2) przepisów ustawy z dnia 24 lipca 2015 r. o zmianie ustawy – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. poz. 1273), tj. w art. 1 pkt 9 i pkt 17 dodać odpowiednią zmianę art. 80c ust. 1 pkt 10 i art. 100ah ust. 1 pkt 15 poprzez wskazanie w tych przepisach Krajowej Administracji Skarbowej.

3. Uzasadnienie do zmiany art. 48 ustawy wprowadzającej KAS (Kodeks karny skarbowy)

Zgodnie z art. 178 § 1 Kodeksu karnego skarbowego do wykonywania orzeczeń w sprawach o przestępstwa skarbowe i wykroczenia skarbowe stosuje się odpowiednio przepisy Kodeksu karnego wykonawczego, jeżeli przepisy Kodeksu karnego skarbowego nie stanowią inaczej. W myśl art. 27 Kodeksu karnego wykonawczego, w brzmieniu nadanym art. 31 pkt 1 ustawy wprowadzającej KAS, egzekucję przepadku oraz nawiązki na rzecz Skarbu Państwa prowadzi naczelnik urzędu skarbowego według przepisów o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli przepisy Kodeksu karnego wykonawczego nie stanowią inaczej. Oznacza to, że ogólnym organem postępowania wykonawczego w zakresie wykonania orzeczenia o przepadku przedmiotów, wydanego na podstawie przepisów Kodeksu karnego skarbowego, jest naczelnik urzędu skarbowego.

Jednakże, według art. 198 ust. 2 Unijnego kodeksu celnego towary nieunijne, które uległy przypadkowi uznaje się za objęte procedurą składowania celnego. Stosownie zaś do art. 134 ust. 1 akapit 2 Unijnego kodeksu celnego towary nieunijne pozostają pod dozorem celnym do momentu zmiany ich statusu celnego lub do czasu, gdy zostaną wyprowadzone poza obszar celny Unii lub zniszczone. Przepisy unijnego prawa celnego pozostawiają państwom członkowskim swobodę co do określenia procedury w jakiej dokonuje się sprzedaży bądź też zniszczenia towarów nieunijnych objętych przypadkiem, jednak wskazują one jako organ wykonujący sprzedaż czy też zniszczenie – organ celny.

W celu zachowania zatem spójności przepisów prawa krajowego z przepisami unijnego prawa celnego, proponuje się dodanie w Kodeksie karnym skarbowym przepisu art. 179 § 5, który będzie wskazywał, że organem wykonującym orzeczenie o przepadku przedmiotów będących towarami nieunijnymi jest naczelnik urzędu celno-skarbowego będący organem celnym. Przepis ten będzie stanowił *lex specialis* w stosunku do przepisów Kodeksu karnego wykonawczego oraz innych przepisów Kodeksu karnego skarbowego.

4. Uzasadnienie do zmiany art. 83 ustawy wprowadzającej KAS (ustawa z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług)

Z uwagi na fakt, że podczas procedowania ustawy z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 2024) ustawa wprowadzająca KAS nie została ogłoszona w Dzienniku Ustaw, nie było możliwości uwzględnienia pewnych zmian w tej ustawie wprowadzającej. Projektowane zmiany mają zatem charakter dostosowujący.

Art. 1 pkt 4 lit. a. Zmiana w art. 14 ust. 9f ustawy o podatku od towarów i usług, zwaną dalej „ustawą o VAT” przywraca obecnie obowiązujące brzmienie tego przepisu, uwzględniające zmiany wprowadzane ustawą o KAS poprzez wprowadzenie w miejsce dotychczasowego postępowania kontrolnego, w związku z uchynieniem ustawy z dnia 28 września 1991 r. o kontroli skarbowej (Dz. U. z 2015 r.

poz. 553, z późn. zm.), odniesienie do kontroli celno-skarbowej na podstawie przepisów ustawy o KAS.

Art. 1 pkt 4 lit. b-d. Proponowane zmiany mają na celu doprecyzowanie, który naczelnik urzędu skarbowego będzie właściwy do poboru podatku z tytułu importu towarów oraz ewentualnych odsetek. Do poboru podatku VAT z tytułu importu towarów właściwym powinien być naczelnik urzędu skarbowego, który zgodnie z przepisami celnymi, jest właściwy do poboru należności celnych przywozowych. Pozostawienie przepisów w niezmienionym brzmieniu może powodować wątpliwości interpretacyjne, czy chodzi o naczelnika urzędu skarbowego właściwego do poboru należności z tytułu importu, czy o naczelnika urzędu skarbowego właściwego dla podatnika w sprawach opodatkowania podatkiem VAT.

Art. 1 pkt 4 lit. e. Proponowana zmiana dostosowuje brzmienie art. 87 ust. 2 zdanie drugie ustawy o VAT do zmian wprowadzonych ustawą o KAS, jednocześnie przywracając obecnie obowiązującą konstrukcję tego przepisu.

Zgodnie z wprowadzonymi przepisami, kontrola celno-skarbowa w zakresie przestrzegania przepisów prawa podatkowego kończy się wraz z doręczeniem wyniku kontroli (art. 82 ust. 1 ustawy o KAS). Jeżeli wynik kontroli zawiera nieprawidłowości kontrolowany będzie mógł w terminie 14 dni od jego doręczenia złożyć korektę deklaracji (art. 82 ust. 2 ustawy). Jeżeli taka korekta nie zostanie złożona, zakończona kontrola celno-skarbowa przekształca się w postępowanie podatkowe z dniem doręczenia postanowienia o takim przekształceniu (art. 83 ust. 3 ustawy o KAS).

W związku z tym proponuje się doprecyzowanie brzmienia art. 87 ust. 4f pkt 2 ustawy o VAT wprowadzanego art. 83 pkt 11 lit. b ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej (Dz. U. poz. 1948, z późn. zm.), poprzez wskazanie, że w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej prowadzonej na podstawie przepisów ustawy o KAS w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie – zwolnienia zabezpieczenia nie dokonuje się do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli celno-skarbowej, jeżeli w tym terminie nie doszło do jej przekształcenia w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie. W przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe zwolnienia zabezpieczenia nie dokonuje się do czasu zakończenia tego postępowania.

Proponowany termin niedokonywania zwolnienia zabezpieczenia zapewnia symetrię z terminem stosowanym w przypadku wszczęcia kontroli podatkowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy zabezpieczenie (art. 87 ust. 4f pkt 1 lit. b ustawy o VAT).

Art. 1 pkt 4 lit. f. Projektowane zmiany w tym przepisie są zmianami dostosowawczymi, wynikającymi z wprowadzenia ww. ustawą z dnia 1 grudnia 2016 r. o zmianie ustawy o podatku od towarów i usług oraz niektórych innych ustaw oraz w związku z nowymi zasadami działania administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej.

Art. 1 pkt 4 lit. g, i-j. Projektowane zmiany w tych przepisach dostosowują odpowiednie nazewnictwo w związku z nowymi zasadami działania administracji podatkowej, kontroli skarbowej i Służby Celnej.

Art. 1 pkt 4 lit. h Analogicznie, jak w przypadku art. 87 ust. 4f pkt 2 ustawy o VAT, proponuje się wprowadzić w art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT zapis, zgodnie z którym zwrotu kaucji gwarancyjnej nie dokonuje się do upływu terminu 3 miesięcy od dnia zakończenia kontroli celno-skarbowej, jeżeli w tym terminie nie doszło do jej przekształcenia w postępowanie podatkowe w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna. W przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe zwrotu kaucji nie dokonuje się do czasu zakończenia tego

postępowania. Podobny termin zatrzymania kaucji gwarancyjnej jest stosowany w przypadku wszczęcia kontroli podatkowej w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna (art. 105b ust. 8 pkt 1 lit. b ustawy o VAT).

5. Uzasadnienie do art. 85 (zmiana ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne)

Proponowana zmiana ma charakter dostosowawczy do regulacji określających kompetencje, właściwość i zadania wykonywane przez organy Krajowej Administracji Skarbowej. Zgodnie z art. 28 ust. 1 pkt 2 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, zwanej dalej „ustawą o KAS”, pobór należności celnych i innych opłat związanych z przywozem i wywozem towarów należec będzie do zadań naczelnika urzędu skarbowego. W pojęciu „pobór” mieści się też pokrycie nieuiszczonej kwoty należności z zabezpieczenia, tym samym niezbędne jest usunięcie przypisania w przepisach prawa celnego wykonywania tych czynności organom celnym.

6. Uzasadnienie do zmiany art. 121 ustawy wprowadzającej KAS (ustawa z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych)

Użyte w art. 32 w ust. 4a wyrazy „Naczelnik Urzędu Celno-Scarbowego I w Warszawie” zastępuje się wyrazami „Naczelnik Mazowieckiego Urzędu Celno-Scarbowego w Warszawie”. Jest to zmiana dostosowawcza do nazw urzędów celno-skarbowych przejętych przez Ministra Rozwoju i Finansów.

7. Uzasadnienie do zmiany art. 160 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS

Zmiana umożliwi niesporządzanie bilansu zamknięcia przez izbę administracji skarbowej na dzień 28 lutego 2017 r. Izba administracji skarbowej na dzień 28 lutego 2017 r. kontynuuje działalność i nie ma potrzeby sporządzania bilansu zamknięcia na ten dzień.

8. Uzasadnienie do zmiany art. 170 ust. 4a ustawy wprowadzającej KAS

Wprowadzana regulacja ust. 4a w art. 170 stanowi przepis szczególny wyłączający prawo pracowników i funkcjonariuszy do odprawy w związku z wygaśnięciem stosunku pracy albo służby, w przypadku nabycia przez pracownika albo funkcjonariusza prawa do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy. Projektowane rozwiązanie zapewni równe traktowanie, w zakresie przysługujących świadczeń, pracowników i funkcjonariuszy, którym wygaśnięcie stosunek pracy albo stosunek służbowy, na podstawie art. 170 ust. 1 ustawy Przepisy wprowadzające ustawę o Krajowej Administracji Skarbowej i przejdą oni na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy, w stosunku do pracowników i funkcjonariuszy, którzy przejdą na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy przed dniem wejścia w życie ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej. Należy wskazać, że również ustawa o służbie cywilnej w oraz pragmatyki służb mundurowych (np. ustawa o Policji, ustawa o Straży Granicznej), przewidują regulacje ograniczające prawo do pobierania podwójnych świadczeń, w przypadku zbiegu uprawnień do świadczeń pieniężnych w związku ze zwolnieniem z pracy albo służby oraz nabycia prawa do emerytury.

9. Uzasadnienie do wprowadzenia art. 171a ustawy wprowadzającej KAS

Wprowadzenie art. 171a ma charakter doprecyzowujący. Konieczne jest zapewnienie ciągłości realizowania zadań przez naczelników urzędów skarbowych, którzy, jako organy, nie ulegają zniesieniu w trybie art. 160 ustawy wprowadzającej KAS. Organy te będą bowiem w dalszym ciągu realizowały swoje zadania przy pomocy podległych im urzędów skarbowych, które nie ulegają likwidacji, ani też łączeniu z innymi jednostkami organizacyjnymi. Zgodnie z przedstawioną zmianą dotychczasowi naczelnicy urzędów

skarbowych oraz osoby pełniące obowiązki naczelników urzędów skarbowych i ich zastępcy będą wykonywali swoje obowiązki do dnia otrzymania aktów powołania, na podstawie ustawy o KAS, jednakże nie później niż do 31 maja 2017 r. Natomiast dodawany przepis nie wyklucza powołania na te stanowiska po 1 marca 2017 r. w trybie i na zasadach przewidzianych odpowiednio w art. 27 i w art. 31 ustawy o KAS.

10. Uzasadnienie do zmiany art. 199 ustawy wprowadzającej KAS

Znowelizowany ustawą wprowadzającą KAS przepis art. 133 § 1 pkt 1 Kodeksu karnego skarbowego stanowi, że naczelnik urzędu celno-skarbowego prowadzi w zakresie swojej właściwości postępowanie przygotowawcze w sprawach przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych enumeratywnie w tym przepisie wymienionych, a ponadto w sprawach o inne, wyszczególnione w przepisie przestępstwa i wykroczenia skarbowe, ujawnione w zakresie swojego działania.

Regulacje art. 199 ust. 1-3 ustawy wprowadzającej KAS wskazują organy właściwe do prowadzenia dochodzeń w sprawach karnych skarbowych wszczętych i niezakończonych przed dniem 1 marca 2017 r. Nie wskazano natomiast organów właściwych w sprawach przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych ujawnionych w zakresie swojego działania przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne, w których przypadku przed dniem 1 marca 2017 r. nie wszczęto postępowań przygotowawczych. Jednocześnie należy zauważyć, że w przypadku czynów wymienionych w art. 133 § 1 pkt 1 in fine Kodeksu karnego skarbowego zasadą jest w istocie właściwość naczelnika urzędu skarbowego do prowadzenia postępowania przygotowawczego, a właściwość naczelnika urzędu celno-skarbowego zachodzi jedynie wobec czynów ujawnionych w zakresie swego działania przez ten organ.

W związku z powyższym, dodanie proponowanej regulacji art. 199 ust. 4 do ustawy wprowadzającej KAS spowoduje, że czyny z art. 54 § 2 i 3, art. 55 § 2 i 3, art. 56 § 2-4, art. 56a, art. 56b, art. 57 § 1, art. 60-62, art. 69 § 2, art. 71, art. 72, art. 75, art. 76 § 2 i 3, art. 77 § 2 i 3, art. 78 § 2 i 3, art. 80, art. 80a, art. 81-83, art. 84 § 1, art. 106l i art. 106ł Kodeksu karnego skarbowego, ujawnione w zakresie swojego działania przez inspektorów kontroli skarbowej lub urzędy celne, w przypadku których przed dniem 1 marca 2017 r. nie wszczęto postępowania przygotowawczego, znajdują się we właściwości naczelnika urzędu celno-skarbowego.

Ponadto, proponowana regulacja ma istotne znaczenie dla uniknięcia ewentualności umorzenia przez sąd sprawy z uwagi na przesłankę z art. 17 § 1 pkt 9 Kodeksu postępowania karnego, w związku z art. 113 § 1 Kodeksu karnego skarbowego, tj. brak skargi uprawniającego oskarżyciela.

11. Uzasadnienie do zmiany art. 202 ustawy wprowadzającej KAS

Regulacja w ust. 1a umożliwi w ramach kontynuowanych postępowaniach kontrolnych, dokonanie przez naczelnika urzędu celno-skarbowego zabezpieczenia zobowiązania podatkowego.

W dodanym ust. 2a uregulowano kontynuację postępowań w sprawach wszczętych i niezakończonych z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w tym rozpatrywanych z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy; organem właściwym jest Szef Krajowej Administracji Skarbowej. Natomiast dodany ust. 2b wskazuje, że od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej, w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji, wnioski o ponowne rozpatrzenie sprawy, podlega rozpatrzeniu przez Szefa Krajowej Administracji Skarbowej.

Zmiana w ust. 3 ma charakter doprecyzowujący i wskazuje, że w sprawach z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, po dniu wejścia w życie ustawy wprowadzającej KAS, właściwy jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej. W dodanym ust. 3a wskazano organ podatkowy właściwy w sprawach wszczętych i niezakończonych z zakresu stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji wydanej przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w tym rozpatrywanych z wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, po dniu wejścia w życie niniejszej ustawy wprowadzającej KAS. Organem tym jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej. Dodany ust. 3b wskazuje naczelnika urzędu celno-skarbowego jako właściwego do rozpoznania wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy zakończonej decyzją wydaną w pierwszej instancji przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej, w sprawach stwierdzenia nieważności decyzji ostatecznych, wznowienia postępowania, wygaśnięcia, uchylecia lub zmiany decyzji.

12. Uzasadnienie do zmiany art. 203 ustawy wprowadzającej KAS

W art. 203 ust. 1 doprecyzowano, że kontynuatorem spraw niezakończonych przez dyrektora urzędu kontroli skarbowej jest naczelnik urzędu celno-skarbowego mający siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej. Dodano również ust. 2, który precyzuje, że sprawy niezakończone przez Generalnego Inspektora Kontroli Skarbowej prowadzi Szef Krajowej Administracji Skarbowej na podstawie dotychczasowych przepisów. W sprawach zażaleń na postanowienia wydawane w trybie art. 7c i 7d ustawy o kontroli skarbowej jest właściwy Szef Krajowej Administracji Skarbowej.

13. Uzasadnienie do zmiany art. 205 ust. 1 ustawy wprowadzającej KAS

Zmiana o charakterze doprecyzującym. W zmienionym przepisie wskazano, że odwołanie od decyzji dyrektora urzędu kontroli skarbowej wnosi się, do właściwego dla kontrolowanego dyrektora izby administracji skarbowej, za pośrednictwem naczelnika urzędu celno-skarbowego mającego siedzibę w tym samym województwie, w którym miał siedzibę dyrektor urzędu kontroli skarbowej.

14. Uzasadnienie do art. 222a ustawy wprowadzającej KAS

W związku ze zmianą art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT konieczne stało się dodanie przepisów przejściowych, które po zagwarantują, że nowe regulacje będą stosowane do kaucji przyjętych od dnia 1 marca 2017 r. (art. 222a projektu).

W przypadku kaucji przyjętych przed tym dniem, w okresie od dnia 1 marca 2017 r. do dnia 31 marca 2017 r., w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej na podstawie przepisów ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna - zwrot kaucji gwarancyjnej nie będzie dokonywany do czasu zakończenia kontroli celno-skarbowej, z tym że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, zwrot kaucji gwarancyjnej nie będzie dokonywany do czasu zakończenia tego postępowania (art. 222a projektu).

Ponadto w związku z doprecyzowaniem art. 105b ust. 8 pkt 2 ustawy o VAT o termin 3 miesięcy po zakończeniu kontroli celno-skarbowego, w którym może dojść do przekształcenia w postępowanie podatkowe, przewidziano okres przejściowy dla podatników na odpowiednie dostosowanie kaucji gwarancyjnych złożonych w formach, o których mowa w art. 105b ust. 3 pkt 2 i 3 ustawy o VAT (tj. gwarancji bankowej/ubezpieczeniowej lub

upoważnienia dla organu podatkowego) do nowego brzmienia przepisu do dnia 31 marca 2017 r., pod rygorem usunięcia podmiotów z wykazu w dniu 1 kwietnia 2017 r. (będzie wówczas wydawane postanowienie, na które nie przysługuje zażalenie) – art. 222a ust. 4 projektu.

Dano również przepis, że w okresie do 31 marca 2017 r. uznaje się, że gwarancje/upoważnienia przyjęte przed dniem 1 marca 2017 r. przewidują odpowiednio w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej na podstawie przepisów ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, odpowiednio przedłużenie okresu trwania odpowiedzialności gwaranta po upływie okresu ważności gwarancji albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia po upływie okresu ważności upoważnienia, do czasu zakończenia kontroli celno-skarbowej, z tym, że w przypadku przekształcenia kontroli celno-skarbowej w postępowanie podatkowe, w zakresie rozliczenia, którego dotyczy kaucja gwarancyjna, przedłużenie odpowiedzialności gwaranta albo przedłużenie okresu obowiązywania upoważnienia, następuje do czasu zakończenia tego postępowania (art. 222a ust. 5 projektu ustawy). Wprowadzenie tego przepisu spowoduje, że podatnicy będą obowiązani do dostosowania gwarancji/upoważnień przed 1 kwietnia 2017 r., a jednocześnie zagwarantowane będą interesy budżetu państwa, bowiem możliwe będzie uruchomienie tych gwarancji/upoważnień, w przypadku wszczęcia kontroli celno-skarbowej.

Uzasadnienie do art. 2 (zmiana ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej)

Uchylenie art. 191 ustawy o KAS ma na celu dostosowanie rozwiązań w zakresie zarządzania zasobami ludzkimi w Służbie Celno-Skarbowej do tych rozwiązań, które funkcjonują w innych służbach mundurowych. W służbach mundurowych jak Policja czy Straż Graniczna stanowiska służbowe funkcjonariuszy nie podlegają opisowi i wartościowaniu. Opisy i wartościowania stanowisk służbowych zostały wprowadzone w Służbie Celnej ustawą z dnia 27 sierpnia 2009 r. o Służbie Celnej (Dz. U. Nr 168, poz. 1323, z późn. zm.) i od początku budziły wątpliwości co do potrzeby ich stosowania w formacji mundurowej jaką jest Służba Celna. Podobne rozwiązanie, jak w ustawie o Służbie Celnej zastosowano w odniesieniu do Służby Celno-Skarbowej w ustawie o Krajowej Administracji Skarbowej. Jednakże biorąc pod uwagę, że w takich służbach mundurowych jak Policja czy Straż Graniczna stanowiska służbowe funkcjonariuszy nie podlegają opisowi i wartościowaniu, należy uchylić przepis art. 191 ustawy o KAS.

Stosownie do art. 62 ust. 1 ustawy z dnia z dnia 21 listopada 2008 r. o służbie cywilnej (Dz. U. z 2016 r. poz. 1345, z późn. zm.) urzędnik służby cywilnej przeniesiony na inne stanowisko zachowuje prawo do dotychczasowego wynagrodzenia, jeżeli jest ono wyższe od przysługującego na nowym stanowisku, przez okres trzech miesięcy następujących po miesiącu, w którym został przeniesiony na nowe stanowisko. Proponowana zmiana ma na celu zrównanie uprawnień funkcjonariuszy Służby Celno-Skarbowej oraz urzędników służby cywilnej w przypadku przeniesienia na niższe stanowisko służbowe. Tak jak w przypadku urzędnika służby cywilnej funkcjonariuszowi Służby Celno-Skarbowej w powyższym przypadku będzie przysługiwało uposażenie w wysokości pobieranego na poprzednio zajmowanym stanowisku przez okres 3 miesięcy. Zasada ta będzie stosowana również w przypadku odwołania funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej ze stanowiska służbowego.

Przepis końcowy – art. 3

Projektowana ustawa wchodzi w życie z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 i 8, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia niniejszej ustawy oraz art. 1 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.

Takie rozwiązanie umożliwi Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej zrealizowanie zadania, określonego w art. 164 ust. 1 ustawy wprowadzającej KAS w zakresie tworzenia Krajowej Administracji Skarbowej, w szczególności w zakresie wnioskowania o powołanie dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej i jego zastępcy, dyrektora izby administracji skarbowej i jego zastępcy oraz przygotowania aktów powołania naczelników urzędów celno-skarbowych i ich zastępców oraz dyrektora Krajowej Szkoły Skarbowości oraz jego zastępcy. Powołania osób na te stanowiska powinny bowiem nastąpić z dniem 1 marca 2017 r. Uchylenie art. 160 ust. 7 ustawy wprowadzającej KAS także powinno nastąpić z dniem ogłoszenia ponieważ obowiązek sporządzania bilansu zgodnie z treścią tego przepisu dotyczyłby 28 lutego 2017 r., więc przepis wymaga wcześniejszego uchylecia.

Oświadczenie o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej
Projekt ustawy jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.

pozostałe jednostki (oddzielnie)														
Saldo ogółem														
budżet państwa														
JST														
pozostałe jednostki (oddzielnie)														

Źródła finansowania	
Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	Projektowana ustawa spowoduje w 2017 r. zmniejszenie wydatków budżetu państwa o około 40 mln zł (szacunkowa liczba osób uprawnionych do podwójnej odprawy będzie wynosiła ok 2.200 osób, zaś średnia wysokość odprawy wyniesie ok 18 tys. zł.) Zmniejszenie wydatków jest związane z brakiem konieczności wypłaty podwójnych odpraw pracownikom i funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, którzy nabyli prawo do odprawy przysługującej w związku z przejściem na emeryturę lub rentę z tytułu niezdolności do pracy a jednocześnie ich stosunki pracy i służby wygasną w trybie określonym w art. 170 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. – Przepisy wprowadzające ustawę o KAS.

7. Wpływ na konkurencyjność gospodarstw i przedsiębiorczość, w tym funkcjonowanie przedsiębiorców oraz na rodzinę, obywateli i gospodarstwa domowe

		Skutki						
Czas w latach od wejścia w życie zmian		0	1	2	3	5	10	Łącznie (0-10)
W ujęciu pieniężnym (w mln zł, ceny stałe z ..... r.)	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
W ujęciu niepieniężnym	duże przedsiębiorstwa							
	sektor mikro-, małych i średnich przedsiębiorstw							
	rodzina, obywatele oraz gospodarstwa domowe							
Niemierzalne								

Dodatkowe informacje, w tym wskazanie źródeł danych i przyjętych do obliczeń założeń	
--	--

8. Zmiana obciążeń regulacyjnych (w tym obowiązków informacyjnych) wynikających z projektu

☒ nie dotyczy	
Wprowadzane są obciążenia poza bezwzględnie wymaganymi przez UE (szczegóły w odwróconej tabeli zgodności).	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy
☐ zmniejszenie liczby dokumentów ☐ zmniejszenie liczby procedur ☐ skrócenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:	☐ zwiększenie liczby dokumentów ☐ zwiększenie liczby procedur ☐ wydłużenie czasu na załatwienie sprawy ☐ inne:
Wprowadzane obciążenia są przystosowane do ich elektronizacji.	☐ tak ☐ nie ☐ nie dotyczy

Komentarz:

9. Wpływ na rynek pracy

Nie ma wpływu na rynek pracy.

10. Wpływ na pozostałe obszary

środowisko naturalne
 sytuacja i rozwój regionalny
 inne:

demografia
 mienie państwowe

informatyzacja
 zdrowie

Omówienie wpływu

Nie ma wpływu na ww. obszary

11. Planowane wykonanie przepisów aktu prawnego

Wejście w życie ustawy z dniem 1 marca 2017 r., z wyjątkiem art. 1 pkt 1 i 8, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, oraz art. 1 pkt 7, który wchodzi w życie z dniem 4 czerwca 2018 r.

12. W jaki sposób i kiedy nastąpi ewaluacja efektów projektu oraz jakie mierniki zostaną zastosowane?

Nie dotyczy z uwagi na charakter projektowanych zmian (zmiany dostosowawcze).

13. Załączniki (istotne dokumenty źródłowe, badania, analizy itp.)

